

PERIÓDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Ronda de l' Universitat, 96. BARCELONA

Lo dia que probin lo remey, no se 'n penedirán.

Se queixa un periódich de que en Espanya moltes vegades tinguem de sapiguer lo que passa per medi de 'ls periódichs del estranger. ¡Excelencias de la ley de imprenta!

Vostés tenen noticia de las últimas predicacions d' en Castelar, pero pot ser no saben que quan la seva estada en Lleyda va conquistar molts proselit, ab alló de l'acatament a la religió y 'l respecte a l'aristocracia y al exercit.

Donchs bé, entre altres deis que 's declararen disposats a seguirlo en tot y per tot, deu anotarshi al pontífice del esperitisme en Catalunya, que es un mestre que en tot aixó de fer veurer la padrina a nets y pipiolis hi entén la prima.

Com que viu ab l'esquena dreta y sobre 'l pays, sent aixís que 's te ben guanyat un trajo de...

—¿D' esperit pur, potser?
—No senyor, un trajo de... subvencionat per la nació.

Deya en Castelar: «Nostre partit deu esser cada vegada més conservador.»

En efecte, pero ¿perqué no ho deya avans de que certs tipos no tinguessin res que conservar?

Si jamay arriban a tenir sentit comú, malament podran conservar-lo.

Y advertixin que no basta dir que 's poscheix el buen sentido; es precis demostrarho.

Lo medi ja se 'ls ha proposat. Encara queda algun ex-federal y ex-altres cosas que no lo accepta.

¿Qui dirian que son ells?—Los esperits de alguns quidams que visqueren quan la creació del clero, y que avuy treballan, inconscientment, per supost, per lo foment dels manicomis.

No cal dir a quina especie de propaganda se dedica.

Senzillament: se 'n va sempre al grá de las cosas.

Lo govern francès envia una porció de mils soldats per apaciguar l' Alger.

Jo voldria arreglarho més aviat, sense sang y sense enviarhi ni un soldat; no mes ab aquest remey:

- Autonomia. . . . .
  - Pacte. . . . .
  - Colectivisme. . . . .
  - Instrucció. . . . . una bona cantitat.
- } parts iguals.

Aixó prés a dojo a tot' hora del dia posaria a qualsevol poble com un porch mallorquí (y dispensin la comparansa).

Diuhen de Russia que en la quinta de aquest any no mes se demanan 212,000 soldats.

Algun dia se accontentaran solzament ab tots los homes nascuts... y las donas columnarias, pe 'ls que pugan portar al ventre.

A Lóndres s' ha descubert que anavan a incendiar un quartel per medi de un sach de pólvora.

Jo no culparré a ningú pero sí diré que aixó sembla una broma de carlí.

Oh! y justament ara hi ha 'l cap gros, en Cárlos, aquell de las orelles, a Lóndres.

No 'm desagradaria que 'l traguessin d' allí per incendiari.

En lo Cairo los militars s' han sublevat contra 'l govern.

Y han guanyat.

Ara volen una Constitució. Y també 'ls hi deurán donar.

O sinó sublevació al canto.

¿Es un gran argument la forsa! ¿No n' esteu convensuts, lectors?

la cancelleria russa ha comunicat a las corts Europa que la entrevista dels dos emperas a Dantzig no ha sigut mes que pura cora.

després anyadeix ab gran empenyo que ella entrevista serà la millor garantia pera pau de Europa.

Com quedem?

aixó 'm fa recordar lo quento d' un xicot sa mare l'hi feya anar a buscar ayguardent magat del seu pare, y quan aquest venia,

XARADA

—Hu dos total hi renyit, y aixó qu' era un bon amich.

ACSOIB

GEROGLIFICH

:: M. S. D. OR
M. M.
: S. XI.
T

TIBURON

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: Ra-mo-na

GEROGLIFICH: Qui no té feyna se 'n busca

CORRESPONDENCIA

P. R. Vosté 'n sab, mestre; envihi. D. D. (Manresa Massa grassons, home. Ja veurem d'aprofitar algo. Un xich mes cuydats y menos llepissosos aniran molt bé. Apányat Filla. (Vendrell) Anira arregliat. P. A. G. (Tarrassa) Sentim que 'l genero del periódich nos impedeixi publicarla, puig la poesia de V. es exclusivament literaria. L. P. V. (Reus) Hi ha més dias que liangonissas, tenim molt d' original y hem de complaure a tothom. La entavinalla ja es coneguda. V. L. No filan. P. Figa y Ll. (Sabadell) Algo anira. Plagas de Barcelona. Las coblas molt bé. L' articlet corretgit espera torn. Respingol. Encara que molt maansa, veurem si li fem cabre. Jan Pistrachs. Vingan més epigramas, que aquells van bé. P. Alsina C. La lletreta casi va bé, pero no arriba a la mida y sobre 'l mateix assumpto n tenim d'altres. L' articlet poch lance. Rompe Cabessas. (Vich) No rebrem res de lo que 'ns diu y ara ja no es oportú. Ja sab que pot desapar.

Agafó la ploma y suo de angunia. Fet y fet... no sé com dirloshi. ¡Un hom te de mirar tan prim quan escriu!...

Be, ja veuran, si no troban epigrafes en la lámína d' avuy, no 'n fassin cas.

«La ley de imprenta está penjada en un racó del museo arqueològich,» deya en Castelar.

«Y qui no ho vulgui creure que ho vingui á veure,» dihém nosaltres.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres 96, Ronda de la Universitat, 96

M'afiguro que 'ls lladres deuen ser aficionats á *coleccion*s.

Pero si los irregularisadors anessen á Fernando Poo desapareixeria l'afició á *coleccionar* sellos d'aquesta manera.

✽

Los neos de Barcelona volen treure fabas d'olla ab la qüestió del Cementiri.

Protestan del acort del Ajuntament y tot es espavilarse per veure si poden tornar á manegar las cireras.

¡Sembla que alló 'ls probava, que tant los hi coul

✽

Un periódich de Madrid denuncia un grapat de fets *irregulars* del Ajuntament de aquella vila.

Se pagan 2,000 pelas anuals per un nom que fa mes de tres anys que no ha estat á l'oficina.

Un altre cobra 1,900 pessetas com empleat de la secretaria y 16 ralets diaris del ram de passeigs y arbolats; es á dir, te la doble naturalesa, porque en l'Ajuntament cobra de dos puestós.

Jo m pensava que aixó de las irregularitats ó robos de 'ls quartos públichs se rebaixaria al caure 'ls conservadors, pero vaig veyent que si n'aprenen gayre 'ls fusionistas aviat los hi passarán la mà per la cara.

¡Lo que son los mals exemples!

Aquesta senyora ha fet més de penjarobas que madame Muixons.

✽

A Madrid, que ja deuen haber acabat lo repertori de las comedias de costum, ara parlan d'una guerra ab la Fransa.

¡Una guerra ab nostra germana gran la Fransa! No es pas dir res.

¡¡Mucosos!! tornéuvoshen al llit, que tothom comprén ja que la guerra sols serveix pera engreixar als corbs. Avuy sabem que tan germans nostres son los de Fransa com los de l'altre part de mon, sian d'ahont se vulga y parlin la llengua que parlin.

La rassa humana sols se compon de una familia; lo qual vol dir que tots debém estimarnos, despreciant las ridiculesas de quatre sabis de cartró que, invocant la *honra* de la nació, que ningú ha malmés, volen destruir mils vidas, ab lo que no lograrian altre resultat més que augmentar lo número de las víctimas causadas per los salvatjes habitants del Africa.

Una guerra contra Fransa fora com si diguessim unas barallas de germans á qui un saltacamins los hi hagués robat algun fill. Si de las barallas ne sortís un dels dos escabrat, tot aixó tindrian d'afegir á lo perdut. Y si rebian tots dos..... tarian riure de llástima als vehins.

En lo cas present los vehins son la reacció.

Y sempre la guerra es una insensates.

Una reflexioneta.

¡DESGRACIAT QUI S' ENAMORA!

PER L'ALBUM DE LA SENYORETA F. A.

Era una nit espantosa,
lo vent anava xiulant,
y l'aygua de la resclosa
al barranch estrepitosa
ne queya espuma llesant.
L'hereu del mas d'en Cugat
al finestral aguaytava,
y mirant la tempestat
mitj confós, mitj admirat
d'eixa manera parlava:
—Un cor que á altre cor anyora
aculliu, torts elements,
y diheuli á la traidora
que encara mon cor l'adora;
mes será per breus moments.
Demá lo fondo del riu
un cadávre acullirà;
moro... per son incentiu;
moro... porque sentne viu

Q Ü E S T I Ó   D E   A C T U A L I T A T

